

عنوان مقاله:

ورود نقشمایه طاووس به هنر زرتشتی دوزی

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش بومی ایران، دوره 9، شماره 17 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسنده:

آزاده پشوتنی زاده - استادیار پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری

خلاصه مقاله:

زرتشتیان ایران، کهنترین بومیان ایران محسوب می شوند. اینان پس از حمله اعراب به ایران مدتی را در خراسان زندگی می کردند و سپس به یزد و کرمان رفتند. اما عده دیگری از ایشان به هندوستان کوچیدند. دوره قاجار که همزمان با زایش هنر زرتشتی دوزی است، زرتشتیان هندوستان که اغلب تجار پارچه بودند، به ایران آمدند و به زرتشتیان ایران کمکهای بسیاری نمودند. ارتباط زرتشتیان ایران و هند، مسبب انتقال الگوهای فرهنگی و هنری بسیاری شد. چنانکه برخی از تجار هندی با بانوان زرتشتی ایران ازدواج کردند و برای همسرانشان از طاووس (پرنده-ای که بومی ایران نیست) و زیبایی آن توصیف کردند. تصویر ذهنی بانوان زرتشتی از این پرنده، باعث به وجود آمد اشکال مختلفی از طاووس در هنر زرتشتی دوزی شد. طاووس، در هنر عصر ساسانی دارای اهمیت بسیار بود و یادآور الهه آناهیتا در آیین زرتشتی است. تکرار این نقشمایه به صورت نمادین در البسه بانوان هنرمند زرتشتی به نوعی احیای تفکرات دینی ایشان است. در این نوشتار، تلاش شده است تا هنر زرتشتی دوزی که هنر بومی ایران است، در زادگاه خود مورد مطالعه قرار گیرد و به دلایل به وجود آمدن نقشمایه طاووس در این هنر پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

هنر زرتشتی دوزی، طاووس، زرتشتیان، ایران، هندوستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1632151>

